

alle Tilfigelser og deres Antal er overordentlig stort, navnlig kræver Stevninger, som skulle forkyndes af 2 Mænd, et betydeligt Antal Betjente, og Kjøbenhavns Udvidelse til fjerne Punkter gjør, at de ofte maae anvende megen Tid paa at besørge saadanne Tilfigelser og Forkyndelser. Ved Kongens Fogeds Protokol ere ogsaa Forretningerne tiltagne i en betydelig Grad; der skal være 2 Bude tilstede ved enhver Forretning, og dette har medført, som jeg selv har erfaret, at man undertiden maa udsette i lang Tid at faae en Fogedforretning foretaget, fordi der ikke kan staffles Bude tilveie. Jeg troer, at der er saa tilstrækkeligt Arbejde for de Bude, der nu ere, at det ikke vilde være rigtigt tillige at paalægge dem at besørge Bude-tjenesten ved Pantecontoivet, og den Sum, der er forlangt, er saa ringe, det er ikke en fuld Budeløn, at det forekommer mig, at man vel kunde indrømme den. Endvidere er der ogsaa gjort Afslag med Hensyn til andre Summer i den Begjering, der er gjort til Pantecontoivet. Jeg skal derved bemærke, at et af de Arbejder, man ønsker at fremme ved de bevilgede Midler, det er en Omarbejden af Panteregistrene, som ere saa gamle, at de baade med Hensyn til den Tilstand, hvori de ere, og med Hensyn til de mangfoldige Forandringer, der ere foregaaede i Løbet af de mange Aar, der ere hengaaede, siden de bleve indrettede, er al Anledning til at ønske dem gennemgaaede og omarbejdede, saaledes at de baade blive sikkrere og bedre at benytte. Jeg troer, at en mindre Sum dertil vilde være vel anvendt, og jeg kommer derfor til den Slutning at tilraade Forkastelsen af Udvalgets Endringsforslag.

Den høitærede Justitsminister har endnu ikke begrundet sit Endringsforslag til B. f. nærmere, end paa den Maade, som findes angivet paa selve Endringsforslaget, og det er mig derfor ikke ganske klart, hvorledes han har tænkt sig denne Foranstaltning gennemført. Jeg maa bemærke, at jeg anseer det for en overordentlig rigtig og vigtig Foranstaltning, at de Retsbetjente, som nu lønnes med Sportler, blive satte paa fast Gage; jeg har altsaa for mit Vedkommende ingen Tvivl om selve Sagen. Jeg maa ogsaa tillade mig at hyltre,

at det har undret mig, at man ikke allerede tidligere har kunnet gennemføre denne Sag; det forekommer mig, at den ikke er saa overordentlig vidtløftig, at den vel kunde være ordnet paa den Maade, jeg anseer for rigtig, nemlig ved en Lov. Jeg synes ikke, at Antallet af disse Embedsmænd er saa overordentlig stort, at det vilde være forbundet med særdeles Vanskelighed at have opstillet dem og bestemt Gage for dem. En Vanskelighed vil der imidlertid blive tilbage, og det er rigtignok Bestemmelsen af Contoivholts- og Reisegodtgjørelse, men den Vanskelighed vil dog blive der, paa hvilken Maade man end tager Sagen. Nu kan det naturligvis ikke være min Mening, at den høitærede Justitsminister skulde have udarbejdet og kunne forelægge en saadan Lov i denne Session, men det forekommer mig dog, at det er den rigtigste Maade at ordne Sagen paa, og at denne Foranstaltning derfor hellere maatte berøve, indtil en saadan Lov kunde fremkomme. Forsaavidt den høitærede Minister imidlertid skulde sige, at det kun er for det første Aar, han tænker sig denne Ordning, og at det er hans Hensigt i næste Session at forelægge en Lov derom, saa vilde jeg finde, at det kunde være rigtigt at gaae ind derpaa; thi i Løbet af eet Aar vil der ikke kunne blive saa mange Embeder vacante, at det vilde være af særdeles Vigtighed, om man overlod til Ministeren alene at bestemme Gagen for dem, thi hvis jeg har opfattet Endringsforslaget rigtigt, saa vil det derefter i det Hele komme til at berøve paa Justitsministeren, hvorledes Gagerne skulle bestemmes, og hvad man navnlig derved vilde tabe af sin Haand, det var Hensynet til Sammenligningen mellem Embederne, det relative Forhold imellem deres Vigtighed og deres Gagering.

Den Gjenstand, som den ærede Rigsdagmand for Mariager (N. Hage) berørte, troer jeg ikke vilde fremmes paa den Maade, han har foreslaaet, ved Udsendelse af Embedsmænd fra Justitsministeriet; thi disse vilde dog ikke kunne være tilstede ved Strandinger paa ethvert Sted og undersøge Fremgangsmaaden derved. Hvis der i denne Henseende er nogen Mangel, saa maa den vistnok afhjælpes ved Forandring i Strandingsloven ad Lovgivningens Vej.